

Времето минава ... Струва ми се, беше вчера, когато видях новия ни преподавател да влиза през вратата в стаята на университета... Не знаех какъв човек си, но сега знам, че за мене ти без съмнение си страхотен човек!!!

Тези редове се споделят от всички, които са имали щастието да те срещнат по време на следването си в университета. Това послание е написано от няколко твои студенти, които искат да изразят чувството си на благодарност към тебе.

Една от първите причини, заради които аз и останалите мои състуденти обичаме българския език и се чувствахме като у дома си в България, е начинът ти на преподаване.

Сега за тебе започва нов период на заслужена ваканция от професионалния ти живот. От тебе запомнихме, че „Това, което един учител пише на ДЪСКАТА НА ЖИВОТА, никога не може да бъде изтрито“.

Благодарим ти за часовете, пълни с емоции и харизма!
Прегръщаме те!

Ентела Хизмо
и твоите албански студенти
15.09.2020 г.

18 years ago I did not imagine that today I would sit down to write some greetings to you on the occasion of retirement. In those years I saw an elegant lady from whom I could get the first knowledge of a new language, another window was opening. A lady ready to help us all, very careful, highly prepared, and meticulous.

I am honored to have the opportunity on behalf of my classmates to convey best wishes as you retire, zysh Anelia. You're such a gifted, creative person, your retirement won't be dull for a minute! Congratulations!

I miss you. Many thanks for what you have learned to Albanian students!

Hugs from Tirana Zysh Anelia!

Ledina Ferhati
15.09.2020